

27.10.58, יום ב'

בשמונה וחצי בבוקר ישיבת השלושה: רוזן, בר יחודה ואני. לאחר
בירורים בלי חילוקי דעות רבים הוטבע על נוסח הפניה ל"חכמי ישראל",
ובלכתם - ניסחתי מחדש המכתב לאור ההנחות ושלחתי העתיקים לשנים.

- בשש עשרה (4 אה"צ) כנסת מלאה. הצעה אי אמון לממשלה מטעם כללים
וחירות. ברנשטיין דיבר במידה רבה של הגינות ושיבח אישית את סמיר, אבל
בן אליעזר לבגין היה, אבל כשום מה הוטל הפעם התפקיד על שלישי) דיבר
ברוחו של בגין. המפאר על שבתו 14 פעם במאסר - ועל השחיתות בממשלה,
בפקידות, במפלגה ובתנועה; הקולקטיבית (הקבוצה) - ענין גבעת ברנר.
סמיר ואני ענינו.ל המהוני הודיעו אנשי האגודה שלא יצביעו בעד אי אמון
במקרה זה, וחללו את סמיר; מועלי האגודה הודיעו שיצביעו נגד, וגם הדתיים
(אולי בעקבות השיחה אמר) הודיעו על הימנעותם. ואי האמון קיבל 25 קולות
של חירות וכלליים נגד 57 של הקואליציה ומועלי האגודה. השאר נמנעו.

- בערב באו אלי סוב סמיר וחזני. החלו סוב בבחורי ישיבת וחזני על
חזני שאין זה ענין קואליציוני. אברר זאת החילה עם סיעת האגודה, כי
המועל המזרחי שולח בחורי ישיבת לצבא. סמיר היה יותר נוקשה מחזני
וורהפטיג אתמול ודרש ביטול הוועדה והמשאל בכלל. אני בינתיים חודעתי לתם
כי אין לי עדיין הסכמי שני חברי בוועדה השלושה שהענין ידחה עד מחילת 1960,

אם כי אין זה סירושא שהוועדה עומדת על החלטת מוקדמה. לא הגענו לידי הסכמה,
כי אמרתי להם שאין בסמכותי לבסל הוועדה והחלטת הממשלה, אם זהו הנאי מוקדם
עליהם לפנות לאלה שיש בכוחם לשנות החלטת הממשלה. כשחזני אפר שבאומן זה
הענין אבוד, כי שפירא יוצא לאמריקה ביום ג' הבא, אמרתי: 1) אל יגיד שהענין
אבוד, כי י"ז עור 8 ימים לשיחות עם אחרים, 2) גם לא ישוכו עכשיו - אמר
להירבר על יחסי חברים, לפחות כיחסים שבינינו ובין האגודה.

ח ס ו י

הראל (צירנו גבוקטרסט) טבור שיש 300 אלף יהודים ברוסניה והחצי לרעהו

רוצה לעלות, אבל רבים עומדים להירשם.